

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 41.135/1/V

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste vakantiekamer, op 1 augustus 2006 door de Minister van Werk verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 15 september 2006, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "houdende bepalingen inzake werkgeversbijdragen en inhoudingen in geval van conventioneel brugpensioen", heeft op 7 september 2006 het volgende advies gegeven:

Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

Gelet op het uitzonderlijk hoge aantal adviesaanvragen die met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State aanhangig zijn gemaakt, die dan nog, gelet op het tijdstip dat om advies is verzocht, slechts door een beperkt aantal magistraten kunnen worden behandeld, heeft de afdeling wetgeving zich bovendien, zelfs met betrekking tot de in artikel 84, § 3, eerste lid, van die wetten opgesomde punten, noodgedwongen moeten beperken tot een summier onderzoek van het ontwerp. Uit de vaststelling dat over een bepaling in dit advies niets wordt gezegd, mag niet zonder meer worden afgeleid dat er niets over gezegd kan worden en, indien er wel iets over wordt gezegd, dat er niets meer over te zeggen valt.

*

* *

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het om advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit strekt ertoe de bestaande hoofdelijke bijdragen op brugpensioenen vanaf 2007 om te zetten in procentuele bijdragen die variëren naargelang de leeftijd van de bruggepensioneerde. Daarnaast voorziet het ontwerp in een vrijstelling van deze bijdragen wanneer de aanvullende vergoeding wordt doorbetaald bij werkhervatting bij een andere werkgever of tijdens werkhervattingen als zelfstandige. Voorwaarde hiervoor is dat de doorbetaling van de aanvullende vergoeding verankerd ligt in de regeling die voorziet in de uitbetaling van de aanvullende vergoeding.

2.1. In de aanhef van het ontwerpbesluit wordt als rechtsgrond verwezen naar volgende wetsbepalingen:

.../...

- a. artikel 268 van de programmawet van 22 december 1989, laatst gewijzigd bij artikel 51 van de wet van 23 december 2005 betreffende het generatiepact;
- b. artikel 141 van de wet van 29 december 1990 houdende sociale bepalingen, laatst gewijzigd bij de artikelen 47 en 52 van de voornoemde wet van 23 december 2005;
- c. artikel 50, § 1, van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen, laatst gewijzigd bij artikel 49 van de voornoemde wet van 23 december 2005;
- d. artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 33 van 30 maart 1982 betreffende een inhouding op de invaliditeitsuitkeringen en brugpensioenen, laatst gewijzigd bij artikel 48 van de voornoemde wet van 23 december 2005;
- e. artikel 2 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers, laatst gewijzigd bij artikel 50 van de voornoemde wet van 23 december 2005.

2.2. Artikel 2, eerste lid, van het ontwerp bepaalt dat voor ieder conventioneel brugpensioen twee werkgeversbijdragen verschuldigd zijn: een werkgeversbijdrage bedoeld in artikel 268 van de programmawet van 22 december 1989 en een werkgeversbijdrage bedoeld in artikel 141 van de wet van 29 december 1990 houdende sociale bepalingen.

De bijzondere werkgeversbijdrage bedoeld in artikel 268 van de programmawet van 22 december 1989 is een forfaitaire bijdrage ten voordele van de Rijksdienst voor Pensioenen. De bijzondere werkgeversbijdrage bedoeld in artikel 141 van de wet van 29 december 1990 is een bijdrage bestemd voor de sector arbeidsvoorziening en werkloosheid.

2.2.1. Krachtens artikel 268, § 1, tweede lid, van de programmawet van 22 december 1989 kan de Koning alle of sommige van de aanvullende vergoedingen bedoeld in artikel 2, derde lid, 1°, c), van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers (hierna: Loonbeschermingswet) met het conventioneel brugpensioen gelijkstellen voor zover deze aanvullende vergoedingen ingevolge de Loonbeschermingswet niet als loon worden beschouwd. Artikel 268, § 1, derde lid, van de programmawet van 22 december 1989 bepaalt vervolgens dat de Koning, bij het gelijkstellen, een onderscheid kan maken op grond van een aantal in dat lid opgesomde criteria. Uit het vierde lid van de reeds genoemde bepaling volgt dat de Koning bij het gelijkstellen van bepaalde aanvullende vergoedingen voor de toepassing

.../...

van het tweede lid, het bedrag van de bijzondere werkgeversbijdrage kan aanpassen en laten variëren in functie van de criteria bedoeld in het derde lid. Op grond van het vijfde lid van diezelfde bepaling kan de Koning nog een aantal nadere regels bepalen, onder meer, met betrekking tot de in het tweede lid bedoelde aanvullende vergoeding, de specifieke regels en modaliteiten inzake de berekening en de inning van de verschuldigde bijzondere werkgeversbijdrage, alsmede de betalingsmodaliteiten van de bijzondere bijdrage indien de aanvullende vergoeding door verscheidene debiteuren verschuldigd is, alsook de specifieke modaliteiten voor aanvullende vergoedingen die niet periodiek worden betaald. Hij kan ook de bedragen die gelden voor de bijzondere werkgeversbijdrage op de conventionele brugpensioenen wijzigen, alsook de te betalen maandelijks bijzondere werkgeversbijdrage uitdrukken in een percentage van het bedrag van de aanvullende vergoeding.

2.2.2. Krachtens artikel 141, § 1, vijfde lid, van de wet van 29 december 1990 kan de Koning alle of sommige van de aanvullende vergoedingen bedoeld in artikel 2, derde lid, 1°, c), van de Loonbeschermingswet met het conventioneel brugpensioen gelijkstellen indien twee voorwaarden zijn voldaan, met name, voor zover deze aanvullende vergoedingen ingevolge de Loonbeschermingswet niet als loon worden beschouwd en voor zover de werkgever die de aanvullende vergoeding toekent, onder de toepassing valt van de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités. Het zesde lid van artikel 141, § 1, van de wet van 29 december 1990 bepaalt vervolgens dat de Koning, bij het gelijkstellen, een onderscheid kan maken op grond van een aantal in het zesde lid opgesomde criteria. Uit het zevende lid van de reeds genoemde bepaling volgt dat de Koning bij het gelijkstellen van bepaalde aanvullende vergoedingen voor de toepassing van het vijfde lid, het bedrag van de bijzondere maandelijks werkgeversbijdrage kan aanpassen en laten variëren in functie van de criteria bedoeld in het zesde lid. Op grond van het achtste lid van diezelfde bepaling kan de Koning nog een aantal nadere regels bepalen, onder meer, met betrekking tot de in het tweede lid bedoelde aanvullende vergoeding, de specifieke regels en modaliteiten inzake de berekening en de inning van de verschuldigde bijzondere werkgeversbijdrage, alsmede de betalingsmodaliteiten van de bijzondere bijdrage indien de aanvullende vergoeding door verscheidene debiteuren verschuldigd is, alsook de specifieke modaliteiten voor aanvullende vergoedingen die niet periodiek worden betaald. Hij kan ook de bedragen die gelden voor de bijzondere werkgeversbijdrage op de conventionele brugpensioenen

wijzigen, alsook de te betalen maandelijke bijzondere werkgeversbijdrage uitdrukken in een percentage van het bedrag van de aanvullende vergoeding.

2.2.3. Uit artikel 268 van de programmawet van 22 december 1989 en artikel 141 van de wet van 29 december 1990 moge blijken dat de Koning, enerzijds, sommige aanvullende vergoedingen met het conventioneel brugpensioen kan gelijkstellen en, anderzijds, belangrijke wijzigingen kan aanbrengen in het bedrag van de bijzondere bijdrage, voor zover die wijzigingen in verband staan met de criteria op grond waarvan de gelijkstelling is gebeurd.

2.2.4. De artikelen 2, 3, 4, 5, 6, 8 en 9 van het ontwerp vinden rechtsgrond in artikel 268 van de programmawet van 22 december 1989 en artikel 141 van de wet van 29 december 1990.

2.3. In de mate dat artikel 5 van het ontwerp betrekking heeft op de inhoudingen respectievelijk bedoeld in artikel 1, eerste lid, 3°, van het koninklijk besluit nr. 33 van 30 maart 1982 betreffende een inhouding op de invaliditeitsuitkeringen en brugpensioenen, en in artikel 50, § 1, eerste lid, 1°, van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen, vindt dat artikel bovendien rechtsgrond in artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 33 van 30 maart 1982 en in artikel 50, § 1, van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen.

2.4. Artikel 7 van het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 2 van de loonbeschermingswet van 12 april 1965.

VORMVEREISTEN

Op 23 juni 2006 heeft de Minister van Begroting met betrekking tot het voorliggende ontwerp het begrotingsakkoord verleend. Aan dat akkoord dient te worden gerefereerd in de aanhef van het ontwerp, na de verwijzing naar het advies van de inspecteur van financiën.

OVEREENSTEMMING MET HOGERE RECHTSNORMEN

Artikel 4, §§ 1 en 2, van het ontwerp voert, wat de hoogte van de werkgeversbijdragen betreft, een verschillende behandeling in op grond van de leeftijd van de betrokkenen. Opdat die verschillende behandeling verenigbaar zou kunnen worden geacht met het grondwettelijke beginsel van de gelijkheid en de niet-discriminatie, moeten voor het gemaakte onderscheid objectieve en in redelijkheid aanvaardbare motieven bestaan die het onderscheid kunnen verantwoorden. Gelet op de specifieke materie waarop het ontwerp betrekking heeft, dient voor het beoordelen van het op basis van de leeftijd gemaakte onderscheid bovendien rekening te worden gehouden met richtlijn 2000/78/EG van de Raad van 27 november 2000 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep ⁽¹⁾ en met de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen daaromtrent ⁽²⁾. Aan deze vaststelling wordt geen afbreuk gedaan door het feit dat de wetgever zelf het leeftijdscriterium heeft vooropgesteld, maar de concrete invulling ervan aan de Koning wordt overgelaten ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Zie in het bijzonder artikel 6, lid 1, eerste alinea, van de genoemde richtlijn.

⁽²⁾ Volgens het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen kan het bevorderen van het opnemen van werkloze oudere werknemers in het arbeidsproces in beginsel worden geacht een verschil in behandeling op grond van de leeftijd objectief en redelijk te rechtvaardigen. Alhoewel de lidstaten in dat verband onbetwistbaar over een ruime beoordelingsvrijheid beschikken bij hun keuze van de maatregelen die zij geschikt achten voor het verwezenlijken van hun doelstellingen op het gebied van het sociaal en werkgelegenheidsbeleid, moeten de middelen voor het bereiken van het legitieme doel ook "passend en noodzakelijk" zijn (H.v.J. nr. C-144/04, 22 november 2005, 59-64).

⁽³⁾ Een gebeurlijk ruime delegatie die de wetgever aan de Koning verleent, houdt niet in dat de wetgever de Koning zou hebben toegestaan het beginsel van de gelijkheid en de niet-discriminatie te schenden (zie ook Arbitragehof nr. 165/2003, 17 december 2003, B.6).

De gemachtigde ambtenaar heeft voor de ongelijke behandeling die voortvloeit uit artikel 4, §§ 1 en 2, van het ontwerp volgende verantwoording verstrekt:

"In toepassing van artikel 4 worden bijdragen geheven op de aanvullende vergoeding brugpensioen. De percentages zakken naarmate de werknemer ouder wordt. Brugpensioen wordt normaliter toegekend vanaf de leeftijd van 58 jaar. Brugpensioen vanaf een lagere leeftijd is de uitzondering. Momenteel krijgt een bruggepensioneerde een uitkering die gemiddeld hoger is dan deze voor de gewone werkloze. Bovendien moet een bruggepensioneerde in de meerderheid van de gevallen niet beschikbaar te zijn voor de algemene arbeidsmarkt (in tegenstelling tot de gewone werkloze). Brugpensioen is een systeem dat een zware last legt op de begroting : er worden hogere bedragen uitgekeerd en de wedertewerkstelling en dus uitstroom uit het stelsel worden niet bevorderd door het feit dat een bruggepensioneerde niet beschikbaar moet zijn, werk kan weigeren, ... Dat een bruggepensioneerde tot zijn pensioenleeftijd in het stelsel zit, is de regel. Het is evident dat de last groter wordt naarmate de uittreding gebeurt op een vroegere leeftijd. Het is daarom redelijk de werkgever, die aan de basis van het brugpensioen ligt aangezien hij de werknemer ontslaat, hogere bijdragen op te leggen naarmate hij een werknemer vroeger op brugpensioen stelt".

Gelet op de toelichting van de gemachtigde ambtenaar lijkt het gemaakte onderscheid - op het eerste gezicht - in redelijkheid te kunnen worden verantwoord.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad, voorzitter,
	B. SEUTIN,	
	W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	A. SPRUYT,	assessor van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. R. AERTGEERTS, eerste auditeur-afdelingshoofd.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

G. VAN HAEGENDOREN

ROYAUME DE BELGIQUE

Avis 41.135/1/V

DE LA SECTION DE LÉGISLATION
DU CONSEIL D'ÉTAT

Le CONSEIL D'ÉTAT, section de législation, première chambre des vacations, saisi par le Ministre de l'Emploi, le 1er août 2006, d'une demande d'avis, dans un délai de trente jours, prorogé jusqu'au 15 septembre 2006, sur un projet d'arrêté royal "portant des dispositions en matière de cotisations patronales et de retenues en cas de prépension conventionnelle", a donné le 7 septembre 2006 l'avis suivant:

En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois coordonnées sur le Conseil d'État, la section de législation a limité son examen à la compétence de l'auteur de l'acte, au fondement juridique et à l'accomplissement des formalités prescrites.

Eu égard au nombre exceptionnellement élevé de demandes d'avis dont le Conseil d'État est saisi en application de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 1°, des lois coordonnées sur le Conseil d'État, qui ne peuvent de surcroît être examinées que par un nombre restreint de magistrats en raison du moment où le présent avis est demandé, la section de législation s'est vue contrainte, même en ce qui concerne les points énumérés à l'article 84, § 3, alinéa 1er, de ces lois, de se limiter à un examen sommaire du projet. La circonstance qu'une disposition ne fasse l'objet d'aucune observation dans le présent avis ne peut nullement signifier qu'il n'y a rien à en dire et, si toutefois une observation est formulée, cela n'implique pas qu'elle soit exhaustive.

*

* *

PORTÉE ET FONDEMENT JURIDIQUE DU PROJET

1. Le projet d'arrêté royal soumis pour avis vise à remplacer à partir de 2007 les cotisations capitatives actuellement dues sur les prépensions par des cotisations exprimées en pourcentage variant selon l'âge du prépensionné. Le projet prévoit en outre de renoncer à ces cotisations lorsque le paiement de l'indemnité complémentaire est poursuivi pendant une période de reprise de travail du prépensionné auprès d'un autre employeur ou comme indépendant. Ceci à la condition que le régime prévoyant le paiement de l'indemnité complémentaire ait consacré le principe de la poursuite du paiement.

2.1. Selon son préambule, l'arrêté en projet recherche son fondement juridique dans les dispositions légales suivantes :

.../...

- a. l'article 268 de la loi-programme du 22 décembre 1989, modifiée en dernier lieu par l'article 51 de la loi du 23 décembre 2005 relative au pacte de solidarité entre les générations;
- b. l'article 141 de la loi du 29 décembre 1990 portant des dispositions sociales, modifié en dernier lieu par les articles 47 et 52 de la loi du 23 décembre 2005 précitée;
- c. l'article 50, § 1er, de la loi du 30 mars 1994 portant des dispositions sociales, modifié en dernier lieu par l'article 49 de la loi du 23 décembre 2005 précitée;
- d. l'article 1er de l'arrêté royal n° 33 du 30 mars 1982 relatif à une retenue sur des indemnités d'invalidité et des prépensions, modifié en dernier lieu par l'article 48 de la loi du 23 décembre 2005 précitée;
- e. l'article 2 de la loi du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs, modifié en dernier lieu par l'article 50 de la loi du 23 décembre 2005 précitée.

2.2. L'article 2, alinéa 1er, du projet dispose que pour chaque prépension conventionnelle, deux cotisations patronales sont dues : une cotisation patronale visée à l'article 268 de la loi-programme du 22 décembre 1989 et une cotisation patronale visée à l'article 141 de la loi du 29 décembre 1990 portant des dispositions sociales.

La cotisation spéciale à charge de l'employeur visée à l'article 268 de la loi-programme du 22 décembre 1989 est une cotisation forfaitaire perçue au profit de l'Office national des pensions. La cotisation spéciale à charge de l'employeur visée à l'article 141 de la loi du 29 décembre 1990 est destinée au régime relatif à l'emploi et au chômage.

2.2.1. L'article 268, § 1er, alinéa 2, de la loi-programme du 22 décembre 1989 permet au Roi d'assimiler à la prépension conventionnelle toutes ou certaines des indemnités complémentaires visées à l'article 2, alinéa 3, 1°, c), de la loi du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs (ci-après: la loi sur la protection de la rémunération), pour autant qu'en application de cette loi ces indemnités complémentaires ne soient pas considérées comme rémunération. L'alinéa 3 de l'article 268, § 1er, de la loi-programme du 22 décembre 1989 dispose ensuite que, pour l'assimilation, le Roi peut opérer une distinction fondée sur un certain nombre de critères que cet alinéa énumère. L'alinéa 4 de la disposition précitée indique que, pour l'assimilation de certaines indemnités complémentaires visée à l'alinéa 2, le Roi peut adapter et faire varier le montant de la cotisation spéciale à charge de l'employeur sur la

.../...

base des critères mentionnés à l'alinéa 3. L'alinéa 5 de cette même disposition habilite encore le Roi à déterminer un certain nombre de modalités concernant notamment, l'indemnité complémentaire prévue à l'alinéa 2, les règles et modalités spécifiques en matière de calcul et de perception de la cotisation patronale spéciale, ainsi que les modalités de paiement de la cotisation spéciale lorsque l'indemnité complémentaire est due par plusieurs débiteurs, et les modalités spécifiques pour les indemnités complémentaires qui ne sont pas payées périodiquement. Il peut également modifier les montants de la cotisation patronale spéciale sur les prépensions conventionnelles et exprimer la cotisation patronale mensuelle spéciale en un pourcentage du montant de l'indemnité complémentaire.

2.2.2. L'article 141, § 1er, alinéa 5, de la loi du 29 décembre 1990 habilite le Roi à assimiler à la prépension conventionnelle toutes ou certaines des indemnités complémentaires visées à l'article 2, alinéa 3, 1°, c), de la loi sur la protection de la rémunération, moyennant le respect de deux conditions, à savoir dans la mesure où cette indemnité complémentaire n'est pas considérée comme rémunération en application de cette loi et pour autant que l'employeur qui octroie l'indemnité complémentaire relève du champ d'application de la loi du 5 décembre 1968 sur les conventions collectives de travail et les commissions paritaires. L'alinéa 6 de l'article 141, § 1, de la même loi dispose ensuite que, pour l'assimilation, le Roi peut opérer une distinction sur la base d'un certain nombre de critères que cet alinéa énumère. L'alinéa 7 de la disposition précitée indique que, pour l'assimilation de certaines indemnités complémentaires visée à l'alinéa 5, le Roi peut adapter et faire varier le montant mensuel de la cotisation spéciale à charge de l'employeur sur la base des critères visés à l'alinéa 6. L'alinéa 8 de cette même disposition habilite encore le Roi à fixer un certain nombre de modalités relatives notamment à l'indemnité complémentaire visée à l'alinéa 2, les règles et modalités spécifiques en matière de calcul et de perception de la cotisation patronale spéciale, ainsi que les modalités de paiement de la cotisation spéciale lorsque l'indemnité complémentaire est due par plusieurs débiteurs, et les modalités spécifiques pour les indemnités complémentaires qui ne sont pas payées périodiquement. Il peut également modifier les montants de la cotisation patronale spéciale sur la prépension conventionnelle et exprimer la cotisation patronale mensuelle spéciale due sous forme d'un pourcentage du montant de l'indemnité complémentaire.

2.2.3. Des articles 268 de la loi-programme du 22 décembre 1989 et 141 de la loi du 29 décembre 1990 il se déduit d'une part, que le Roi peut assimiler certaines indemnités complémentaires à la prépension conventionnelle et d'autre part, que

.../...

moyennant le respect des critères gouvernant l'assimilation, il peut significativement modifier le montant de la cotisation.

2.2.4. Les articles 2, 3, 4, 5, 6, 8 et 9 du projet trouvent leur fondement juridique dans les articles 268 de la loi-programme du 22 décembre 1989 et 141 de la loi du 29 décembre 1990.

2.3. Dans la mesure où l'article 5 du projet concerne les retenues visées respectivement par l'article 1er, alinéa 1er, 3°, de l'arrêté royal n° 33 du 30 mars 1982 relatif à une retenue sur des indemnités d'invalidité et des prépensions et par l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 1°, de la loi du 30 mars 1994 portant des dispositions sociales, ces dispositions lui procurent également un fondement juridique.

2.4. L'article 7 du projet trouve un fondement juridique dans l'article 2 de la loi du 12 avril 1965 sur la protection de la rémunération.

FORMALITÉS

Le 23 juin 2006, le Ministre du Budget a marqué son accord budgétaire sur le projet à l'examen. Le préambule du projet doit faire référence à cet accord, à la suite de la référence à l'avis de l'inspecteur des finances.

CONFORMITÉ AUX NORMES SUPÉRIEURES

L'article 4, §§ 1er et 2, du projet instaure une différence de traitement fondée sur l'âge des intéressés en ce qui concerne le montant des cotisations patronales. Pour qu'on puisse considérer que ce traitement différencié est conciliable avec le principe constitutionnel d'égalité et de non-discrimination, des motifs objectifs et raisonnablement admissibles doivent pouvoir justifier la distinction. Vu la matière spécifique dont traite le projet, il faut en outre, pour apprécier la distinction fondée sur l'âge, tenir compte de la directive 2000/78/CE du Conseil du 27 novembre 2000 portant création d'un cadre général en faveur de l'égalité de traitement en matière d'emploi et de travail ⁽⁴⁾ et de la

⁽⁴⁾ Voir notamment l'article 6, paragraphe 1, alinéa 1er, de la directive précitée.

jurisprudence de la Cour de Justice des Communautés européennes à cet égard ⁽⁵⁾. Le fait que le législateur a postulé lui-même le critère concernant l'âge, mais a laissé au Roi le soin de le définir de manière concrète, n'enlève rien à cette constatation ⁽⁶⁾.

Le fonctionnaire délégué a justifié la différence de traitement découlant de l'article 4, §§ 1er et 2, du projet de la manière suivante :

"In toepassing van artikel 4 worden bijdragen geheven op de aanvullende vergoeding brugpensioen. De percentages zakken naarmate de werknemer ouder wordt. Brugpensioen wordt normaliter toegekend vanaf de leeftijd van 58 jaar. Bruggepensioneerde vanaf een lagere leeftijd is de uitzondering. Momenteel krijgt een bruggepensioneerde een uitkering die gemiddeld hoger is dan deze voor de gewone werkloze. Bovendien moet een bruggepensioneerde in de meerderheid van de gevallen niet beschikbaar te zijn voor de algemene arbeidsmarkt (in tegenstelling tot de gewone werkloze). Brugpensioen is een systeem dat een zware last legt op de begroting : er worden hogere bedragen uitgekeerd en de wedertewerkstelling en dus uitstroom uit het stelsel worden niet bevorderd door het feit dat een bruggepensioneerde niet beschikbaar moet zijn, werk kan weigeren, ... Dat een bruggepensioneerde tot zijn pensioenleeftijd in het stelsel zit, is de regel. Het is evident dat de last groter wordt naarmate de uittreding gebeurt op een vroegere leeftijd. Het is daarom redelijk de werkgever, die aan de basis van het brugpensioen ligt aangezien hij de werknemer ontslaat, hogere bijdragen op te leggen naarmate hij een werknemer vroeger op brugpensioen stelt".

Le commentaire du fonctionnaire délégué permet - à première vue - de considérer que la différence opérée peut être raisonnablement justifiée.

⁽⁵⁾ Selon la Cour de Justice des Communautés européennes, on peut en principe considérer que le fait de favoriser l'insertion professionnelle des travailleurs âgés au chômage justifie objectivement et raisonnablement une différence de traitement fondée sur l'âge. Bien qu'à cet égard les États membres disposent incontestablement d'une large mesure d'appréciation dans le choix des mesures susceptibles de réaliser leurs objectifs en matière de politique sociale et d'emploi, encore faut-il que les moyens mis en oeuvre pour réaliser cet objectif légitime soient "appropriés et nécessaires" (C.J.C.E. n° C-144/04, 22 novembre 2005, 59-64).

⁽⁶⁾ L'attribution éventuelle d'une compétence étendue au Roi ne signifie pas que le législateur ait autorisé le Roi à méconnaître le principe d'égalité et de non-discrimination (voir également Cour d'arbitrage, n°165/2003, 17 décembre 2003, B.6).

La chambre était composée de

Messieurs	G. VAN HAEGENDOREN,	conseiller d'État, président,
	B. SEUTIN, W. VAN VAERENBERGH,	conseillers d'État,
	A. SPRUYT,	assesseur de la section de législation,
Madame	A. BECKERS,	greffier.

Le rapport a été présenté par M. R. AERTGEERTS, premier auditeur chef de section.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. W. VAN VAERENBERGH.

LE GREFFIER,

LE PRÉSIDENT,

A. BECKERS

G. VAN HAEGENDOREN